

מהם בא, ושורה על אותו שלחן. ומשום ששלחן זה מקבל מזון וספוק מאותם פנים של מעלה, והיא מוציאה מזונות וספוקים מאותם פנים פנימיים, והמזון שמוציאה הוא אותו לחם, כפי שאמרנו, חם היה מתקרר, וחם היה מוסר משם, והרי פרשוהו, שכתוב ביום הלקחו, ומשום שלחן זה יש לאדם לשמר סודות שלחנו בכל אותם גוונים שאמרנו. רבי אלעזר פתח ואמר, (קהלת ט)

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר. פסוק זה פרשוהו ונתבאר. אבל בא וראה, הקדוש ברוך הוא ברא את האדם בסוד החכמה, ועשה אותו באמנות רבה, ונפח באפיו נשמת חיים כדי לדעת ולהתבונן בסודות החכמה ולדעת בכבוד רבונו, כמו שנאמר (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

ולכבודי בראתיו דוקא, וסוד זה ולכבודי בראתיו למדנו, שהרי הפכוד שלמטה סוד הפסא הקדוש לא התתקן למעלה, אלא מתוך תקון בני העולם. כשאותם בני אדם צדיקים וחסידים ויודעים לתקן תקונם, וזהו שכתוב ולכבודי בראתיו. משום שכבודי הזה לתקן אותו בעמודים חזקים ולקשטו בתקון וקשוט שלמטה, בשביל שכבודי הזה יתעלה (בכבוד) בזכות הצדיקים שבארץ.

בשביב כך בראתיו, כמו הפכוד העליון שבו התקונים הללו. בריאה לצד שמאל, יצירה בימין, כמו שנאמר יוצר אור ובורא חשך. עשיה באמצע, כמו שנאמר אני ה' עשה כל, וכתוב עושה שלום ובורא רע, וכתוב עושה

אתי, ושריא על ההוא פתורא, ובגין דשלחן דא, מקבלא מזונא וספוקא מאינון פנים דלעילא, ואיהי אפיקת מזונין וספוקין מאינון פנים פנימאין, ומזונא דאפיקת, איהו ההוא לחם, כדקאמרן, חום הוה מתקרר, וחום הוה מתעדי מתמן, והא אוקמוה, דכתיב, (שמואל א כא) ביום הלקחו ובגין שלחן דא אית לבר נש לנטרא רזין דשלחן דיליה בכל אינון גוונין כדקאמרן.

רבי אלעזר פתח ואמר, (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר. האי קרא אוקמוה ואתמר, אבל תא חזי, קדשא בריה הוא ברא ליה לבר נש ברזא דחכמתא, ועבד ליה באומנותא סגיי, ונפח באפוי נשמתא דחיי, למנדע ולאסתפקלא ברזין דחכמתא, למנדע ביקרא דמאריה, כמה דאת אמר, (ישעיה מג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

ולכבודי בראתיו דייקא, ורזא דא ולכבודי בראתיו אוליפנא, דהא כבוד דלתתא רזא דכורסייא קדישא לא אתתקן לעילא, אלא מגו תקונא דבני עלמא. כד אינון בני נשא, זכאין וחסידין, וידעי לתקנא תקוני, הדא הוא דכתיב ולכבודי בראתיו. בגין דהאי כבודי, לתקנא ליה בעמודין תקיפין, ולקשטא ליה בתקונא וקשוטא דלתתא, בגין דהאי כבודי יסתלק, (ביקרא) בזכו דצדיקיא די בארעא.

בגין כך בראתיו. כגוונא דכבוד עלאה, דתקונין אלין ביה. בריאה לסטר שמאלא יצירה בימינא כמה דאת אמר יוצר אור ובורא חשך. עשיה באמצעיתא כמה דאת אמר אני יי עשה כל וכתוב עושה שלום ובורא רע, וכתוב עושה שלום

במרומו ועל דא בראתו יצרתיו אף עשיתיו, כתקונא עלאה. ועל דא, הואיל ואדם איהו בארעא, ואית ליה לתקנא ההוא כבודי עבדית ביה תקונין דכבוד עלאה, דאית ביה אוף הכי בריאה, ועל דא בראתו.

בההוא כבוד עלאה, אית ביה יצירה, ועל דא יצרתיו, תקונא דא יהבית ביה באדם, למהוי איהו בארעא, כגוונא דההוא כבוד עלאה. בההוא כבוד עלאה, אית ביה עשייה, ועל דא אוף הכי כבר נש, פתיב עשיתיו, למהוי איהו כגוונא דההוא כבוד עלאה, דמתקן ובריה לכבוד תתאה. מנלן, דההוא כבוד עלאה אית ביה תלת אלין. דכתיב ביה, יוצר אור ובורא חשף עושה שלום. יוצר אור ובורא חשף עשה שלום. יוצר אור - הרי יצירה. ובורא חשף - הרי בריאה. עשה שלום - הרי עשייה. וזהו כבוד עליון, שהרי מתקן ומברך ומספק בכל צרכיו את הכבוד התחתון. כמו כן ברא אדם בארץ שהוא כמו אותו כבוד עליון, לתקן את הכבוד הזה ולהכליל מכל הצדדים. בכבוד העליון יש את שלשת אלה - באדם למטה יש את שלשת אלה. ולהתכליל אותו כבוד תחתון ממעלה וממטה, להיות שלם בכל הצדדים. אשרי האיש שזוכה במעשיו להיות כמו זה. ולכן פתוב, בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר.

מה לכבוד העליון לא נמנע אותו שמן משחת קדש מסוד העולם הבא - אף כף לאדם, שמעשיו מתלבנים תמיד, אותו שמן משחת קדש לא ימנע ממנו תמיד. כמה זוכה אדם להתעדרן באותו עדון עליון? בשלחנו. כמו שהוא מעדן על שלחנו נפשות הענינים, שפתוב (ישעיה נח) ונפש נענה תשביע, מה פתוב אחריו? אז

במרומו ועל דא בראתו יצרתיו אף עשיתיו, כתקונא עלאה. ועל דא, הואיל ואדם איהו בארעא, ואית ליה לתקנא ההוא כבודי עבדית ביה תקונין דכבוד עלאה, דאית ביה אוף הכי בריאה, ועל דא בראתו.

בההוא כבוד עלאה, אית ביה יצירה, ועל דא יצרתיו, תקונא דא יהבית ביה באדם, למהוי איהו בארעא, כגוונא דההוא כבוד עלאה. בההוא כבוד עלאה, אית ביה עשייה, ועל דא אוף הכי כבר נש, פתיב עשיתיו, למהוי איהו כגוונא דההוא כבוד עלאה, דמתקן ובריה לכבוד תתאה. מנלן, דההוא כבוד עלאה אית ביה תלת אלין. דכתיב ביה, יוצר אור ובורא חשף עושה שלום. יוצר אור ובורא חשף עשה שלום. יוצר אור - הרי יצירה. ובורא חשף - הרי בריאה. עשה שלום - הרי עשייה. וזהו כבוד עליון, שהרי מתקן ומברך ומספק בכל צרכיו לכבוד תתאה. כגוונא דא, ברא אדם בארעא, דאיהו כגוונא דההוא כבוד עלאה, לתקנא להאי כבוד, ולאתכלילא מכל סטרין. כבוד עלאה אית ביה תלת אלין, אדם לתתא אית ביה תלת אלין. ולאתכלילא ההוא כבוד תתאה, מעילא ומתתא, למהוי שלים בכל סטרין. זכאה איהו בר נש, דזכי בעובדוי למהוי כגוונא דא. ועל דא פתיב, (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר.

מה לכבוד עלאה, ההוא משחא רבות קדשא לא אתמנע מגיה, מרזא דעלמא דאתי. אוף הכי לבר נש, דעובדוי מתלבנן תדיר, ההוא (דף קנ"ה ע"ב) משח רבות קדשא, לא יתמנע מגיה תדיר. במאי זכי בר נש, לאתעדנא בההוא עדונא עלאה. בשלחן דיליה. כמה דאיהו מעדן על פתוריה נפשאן דמסכני,